UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Propositio XLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

Visual Library

diei festi &c̄. Et sanctificare sabbatum, non est aliud, quam sanctis operibus transigere. In ferijs sancta opera sunt exercenda: uerbum Dei audiendum, fratres charitatis officijs demerendi, non ocio torpendum, non luxui ac gulæ indulgendum, ut solent Papistæ, qui totam diem magis perpotāt in festis diebus, cꝫ unius uiduæ segetem, ab iniuria aëris, conuehendo in horreum uindicarent. & eorum feriæ profecto nihil aliud sunt, quam ceremoniæ hominum, luxus uestium & epularum, ut cætera taceam. Porro tertium Decalogi præceptum, quo sensu sit accipiendum, docet Augustinus ad Ianuarium, Epistola 119. Inter omnia decem præcepta solum hoc est figurate obseruandum, quam figuram nos intelligendam, nō etiam per ocium celebrandam suscepimus. Idem de litera & spiritu, cap. 14. Quisquis illum diem sicut litera sonat, nunc usqꝫ obseruat, carnaliter sapit. Adhæc ipsa charitas dictat, nedum seruos, ancillas, sed & ipsa pecora semel in hebdomada refocillanda, sed huius rei finis politicus esse debet. Concludit ergo Hieronymus omnes dies æquales sunt, etiamsi conclusio sit contra Monachos.

PROPOSITIO XLVII.

SVb elementis sunt qui creaturarum faciunt differentiā.

CENSVRA.

NOn est hic homo a Deo qui sub elementis ponit Apostolos &c̄.

CONDEM. CENSVRAE.

ELementa non philosophice accipiuntur, sed Paulo significant doctrinam siue diuinam (ad tempus) siue humanam

manam faciẽtem creaturarum differẽtiam. Iudæis quædam animalia erant, non ad iustificationem, sed ad significationem prohibita, a quibus nonnullis & nos uel usu uel natura abhorremus. Ciborum delectum quem Romana ecclesia inuexit damnamus, quia pugnat cum fidei libertate. Omnis cibus licitus est Christianis. Omnia munda mundis. Et quod intrat per os, non coinquinat nos, Matth. 15. Infirmorum tamen ratio habenda. Sed uelint nolint, omnes humanæ traditiones possunt extra casum scandali, etiam de rebus adiaphoris æditæ uiolari. Quæ uero pugnant cum fidei iustitia, etiamsi tota colluuies Pharisaica scandalizetur, nihil refert, Deo magis obediendum quam hominibus, adhæc humanæ traditiones non sunt ueri cultus Dei. Frustra colunt me, docentes doctrinas & mandata hominum. Quid interest piscibus aut carnibus (quanq; & pisces carnes sunt, 1. Cor. 15.) fartias tuum uentrem? Olim qui olera cocta cum carnibus non gustassent, hæreseos & inobedientiæ suspitione non carebant, ut testantur distinctiones Graciani. Nunc inuersis rebus, omnia præposterе agunrur, tamen clare pronunciat Paulus: Qui discernit, iam iudicatus est, quia nõ ex fide. Si Deus noster est, Christus, cœlum & Spiritussanctus, cur cibi non essent nostri? Omnia uestra sunt, dicit Apostolus, & domini est terra. Et testatur Spiritus impostores futuros, qui connubia & carnes prohibẽt. 1. Ti. 4. Omnis creatura Dei bona est, sanctificatur per uerbum & orationem. Coctæ carnes edendæ sunt, sed scimus quam nõ edatis bubulas, fratres, ut modestiss. loquar: Qui ignorant Christianam libertatem, qui bona conscientia non audent uesci carnibus, hi adhuc sub elementis, infirmis & egenis sunt, Gal. 4. Qui dierum, temporum, habituum doctrinam ad iustificationem faciunt, elementarij senes iure uocari possunt. Frater, hic quam nõ apposite insalutatis caussa fontibus

fontibus, loquatur, aliorum esto iudicium, uere dicitur: quo quis indoctior, hoc audacius & proponit & iudicat.

PROPOSITIO XLVIII.

NVlla creatura potest uel saluare uel damnare.

CENSVRA.

REpugnat sibi, fixo pede tenet fidem saluare, quæ est creatura. Item homo saluat hominem, 1. Cor. 9. 1. Cor. 9.

CONDEM. CENSVRAE.

IN apologia de hac propositione abunde dictum est: Solus Deus creat, saluat, damnat, creauit per uerbum, saluat per uerbum (qui est Christus) credentes in eum, damnat per eundem incredulos propter peccatum. Etsi autem fides sit creatura Dei, tamen non saluat quatenus creatura aut qualitas est, sed quatenus apprehendit meritū Christi, omnia misericordiæ Dei tribuens. Sed opponit: Homo saluat hominem. Respondeo: Homo saluat hominē ministerio, non potestate quæ solius Dei est, qui est saluator omnium. Paulus (inquit Frater) se saluauit per bona opera meritorie. Dixi Monachis, quo in loco sit Christus. Salus tua ego sum. Ego feci, ego feram, ego sanabo, ego saluabo. Deum extra me nescies, & saluator nō est præter me. Sic Paulus omne meritum proprium pro stercore ducit, & docet non gloriandum in hominibus, sed qui gloriatur, in domino glorietur. Tantum in Christo sperantes sumus, 1. Cor. 15. Nulla profecto 1. Cor. 15.
lingua sufficit ad retundendam istorum impietatem, & blasphemias, quibus Christo honorem suum eripiunt.